

“La veritable humilitat porta... ¡a demanar perdó!”

Si mai caiguessis, fill, vés amb promptitud a la Confessió i a la direcció espiritual: ensenya la ferida!, perquè et curin a fons, et treguin totes les possibilitats d'infecció, encara que et faci mal com si es tractés d'una operació quirúrgica. (Forja, 192)

10 de setembre

La sinceritat és indispensable per avançar en la unió amb Déu.

- Si dintre teu, fill, hi ha un «gripau», fes-lo sortir! Digues primer de tot, com t'aconsello sempre, allò que no voldries que se sabés. Un cop s'ha deixat anar el «gripau» en la Confessió, ¡que bé que s'està! (Forja, 193)

Que Déu sigui beneït!, et deies un cop acabada la teva Confessió sacramental. I pensaves: és com si tornés a néixer.

Després, vas continuar amb serenitat! *Domine, quid me vis facere?*
- Senyor, que vols que faci?

-I tu mateix et donares la resposta: amb la teva gràcia, per damunt de tot i de tots, compliré la teva Santíssima Voluntat: *serviam!* -et serviré sense condicions! (Forja, 238)

La humilitat porta cada ànima, a no desanimar-se davant les pròpies errades.

- La veritable humilitat porta... ¡a demanar perdó! (Forja, 189)

Si jo fos leprós, la meva mare m'abraçaria. Sense cap mena de por ni de dubtes, em besaria les nafres.

- Doncs, i la Verge Santíssima? En sentir que tenim lepra, que estem nafrats, hem de cridar: Mare! i la protecció de la nostra Mare és com un bes en les ferides, que ens aconsegueix la curació. (Forja, 190)